

Beszámoló Szerbiáról

Utunk Adáig nagyjából 3,5-4 óráig tartott, ebből egy óra a határon való átkelés volt. A településen kívül minden irányba kukorica-, napraforgó-, és búzamezők váltakoztak. A szállásunk kellemes volt, egy szobán 2-4 fő osztozkodott.

Az első nap, hétfőn a program szervezője, Nándi tartott nekünk egy kiselőadást Szerbia, illetve Ada történelméről, majd körbevezetett a településen. Megmutatta, hova érdemes menni, milyen lehetőségeink vannak ott. A szállással szemben van egy kisbolt, 5 percre egy bar, fagyizó, kb. 20 percre pedig a Tiszapart és egy fürdő. Az ott töltött három hét alatt egyszer ingyenes belépőt kaptunk a fürdőbe, ahol gyógyvíz, nagy medence, jakuzzi és szauna is található. A szállás környékén egy templom és egy zsinagóga is található.

Kedden elkezdődött a gyakorlat. A gyógymasszőröknek a három hét alatt ez három különböző helyen zajlott, és minden héten új helyre mentünk. A munkaidő mindhárom helyen hat óra.

Az első héten a Zentai kórházba mentünk, ami 20 km-re van a szállástól, viszont Nándi minden reggel kisbusszal elvitt. Az emberek mindenhol nagyon kedvesek voltak. A kórházban elektroterápiát és ultrahangos kezelést csinálhattunk, vagy bementünk a tornaterembe, ahol különböző gyakorlatokat csináltak a páciensek. A dolgozókkal nagyon könnyű jól kijönni.

A második héten az Adán lévő Narcissus nevű magánrendelőbe mentünk, ahol Móni felügyelt ránk. Móni egy gerincterapeuta, és nagyon érti a dolgát a szakmájában. Érdekes lehet hozzá kérdésekkel készülni. Hozzá az emberek főként különböző padokra fekszenek kezelésre (nyújtópad, mágneságy). Ezen kívül csinál elektroterápiát, ultrahangos kezelést is, amibe mi is besegíthettünk. A hab a tortán az, hogy a különböző gépeket mi is kipróbálhattuk.

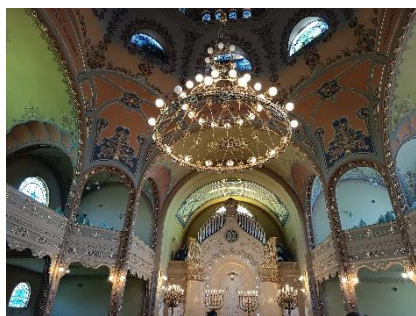

A harmadik hely a zentai Medica Netter volt. Egy átlagos nap az első pár órában ultrahangos, lézeres és shockwave terápiával kezelhettük a betegeket. Itt érdemes gyorsan megjegyezni a gépek működését, mert több gépet használtunk, és miután megmondták, milyen kezelést adjunk, magunkra is hagytak minket. A nap nagy részét azonban a nyári gerinctábor töltötte ki. Ez egy tábor gerincferdüléssel vagy bokasüllyedéssel rendelkező gyerekeknek, hogy különböző játékos feladatokkal segítsenek a tartásukon. A gyakorlatot minden helyen élveztem, a legnagyobb örömet mégis a helyiekkel való kapcsolatteremtésben leltem.

Ezen túl városnézős programokat is szerveztek nekünk, ugyanis az első hétvégén elmentünk Szabadkára. A város szép volt, az épületeket főként a magyar szecesszió stílusjegyei jellemzik. Az idegenvezetőnk kedves volt, viszont beszélni nem igazán tudott. A szabadkai program után még

Palicson is körbenéztünk, ami egy nagyon igényes, karbantartott fürdőváros, ahol helyi olimpiai játékokat tartottak.

A második hétvégén pedig Újvidékre kirándultunk. Ezúttal az idegenvezetőnk sokkal talpraesettebb volt. Először a péterváradi múzeum ideiglenes, Mileva (Einstein volt felesége) kiállítását néztük meg, majd a vár katakombáiban csatangoltunk. Az előadás nagyon izgalmas volt, ahogyan bemutatták, mit tettek volna a középkori katonák, ha a törökök ostrom alá veszik a várat. Később a város fő terén végigsétáltunk, melynek közepén egy templom állt, végül pedig szabad programunk volt a helyi plázában.

A három hét összességében nagyon élvezetes volt. A gyakorlaton új tudásra tettünk szert és sok barátot szereztünk. Az épületek szépek és az emberek kedvesek. Külön köszönet jár Nándinak, amiért ilyen figyelmes volt és minden kérésünket igyekezett teljesíteni.

Gyarmati Gergely